

РЕШЕНИЕ

№ 7114

гр. София, 24.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6959** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Столична община, чрез юрк. Т., срещу Решение № 1299/12.04.2022 г., постановено по НАХД № 17495/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 107 състав.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление № С0-33-Г-20-04-103/07.01.2021г., издадено от кмета на Столична община, с което на Г. П., на основание чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето във връзка с т. I, т. 7 от Заповед № РД-01- 609/21.10.2020г. и т. I, т. 22 от Заповед № РД-01-655/13.11.2020г. на министъра на здравеопазването, е наложена глоба в размер на 300 лева.

С жалбата са изложени доводи за постановяване на съдебния акт в нарушение на закона. Оспорен е изводът на въззивния съд за допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че непосочването в АУАН на заповедта на министъра на здравеопазването, с която са въведени протиепидемичните мерки, не представлява съществено нарушение, доколкото в акта е посочена нарушената правна норма. Същевременно, дори и да се приеме, че е налице порок на акта, същият е саниран с издаденото НП. Изложени са доводи за неправилност на мотивите на районния съд относно характера на заповедите на министъра на здравеопазването, с които се въвеждат протиепидемични мерки. Иска се от съда да отмени решението

на СРС и да потвърди наказателното постановление. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Отвeтникът – Г. Г. П., изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Административен съд-София град, X-ти касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства СРС е установил следната фактическа обстановка:

На 19.11.2020г., около 13.40 часа, служители на Столичен инспекторат при Столична община извършили проверка на търговски обект - магазин „П.“ в [населено място], [улица]. В хода на проверката било установено, че Г. Г. П., намиращ се в търговския обект, няма поставена защитна маска за лице или друго средство, покриващо носа и устата.

Старши инспектор в Столичен инспекторат към СО съставил на Г. П. АУАН № 20-04-103/29.11.20г. за нарушение на чл. 209, ал. 1 ЗЗ, въз основа който било издадено НП № С0-33-Г-20-04-103/07.01.2021 г., с което на основание чл. 209а, ал. 1 ЗЗ във връзка с т. I, т. 7 от Заповед № РД-01-609/21.10.2020г. и т. I, т. 22 от Заповед № РД-01-655/13.11.2020г. на министъра на здравеопазването на лицето била е наложена глоба в размер на 300 лева.

Решението е правилно, но при корекция на част от мотивите.

Правилен е изводът на въззивния съд, че при съставяне на АУАН е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, доколкото липсва коректна правна квалификация на нарушението. В АУАН като нарушена разпоредба е посочен чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето, но не е посочен актът, с който са въведени от министъра на здравеопазването или от директор на регионална здравна инспекция противоепидемичните мерки, за чието неизпълнение е ангажирана отговорността на ответника. Доколкото нормата на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето е обща и не съдържа конкретно правило за поведение за адресатите ѝ, то същата следва да бъде допълнена, чрез посочване на разпоредбата, която регламентира изрично определено задължение. Така установената нередовност на акта обуславя и несъответствие между словесното и правното описание на нарушението. Според отразеното в АУАН, нарушението се изразява в неизпълнение на противоепидемична мярка, въведена със заповед на министъра на здравеопазването, като лицето няма поставена защитна маска за лице или друго средство, покриващо носа и устата. Същевременно, съгласно чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето, който наруши или не изпълни въведени от министъра на здравеопазването или от директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по [чл. 63, ал. 4, 7, 10](#) или [11](#) и [чл. 63а, ал. 1](#) или [2](#), освен ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв., а при повторно нарушение – от 1000 до 2000 лв. С посочената като нарушена норма не са въведени конкретни противоепидемични мерки, в т.ч. за поставяне на маска в закрито

простарнство, от което следва, че е налице неправилна и непълна правна квалификация на нарушението, която не съответства на словесното му описание. Допуснатото нарушение на чл. 42, т. 5 ЗАНН е съществено, тъй като ограничава правото на защита на наказаното лице, което следва с повдигане на административнонаказателното обвинение да е запознато с всички признаци на твърдяното нарушение, в т.ч. и с правната му квалификация.

Не се споделя от настоящия касационен състав становището в касационната жалба, че порокът на АУАН е саниран с процесното НП, доколкото в същото се съдържа посочване на заповедите на министъра на здравеопазването, с които са въведени противоепидемичните мерки. В разглеждания случай разпоредбата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН не може да намери приложение, тъй като, за да осъществи правото си на защита по чл. 44, ал. 1 ЗАНН наказаното лице следва да е запознато с пълното и конкретно описание на нарушението, в т.ч. и с правните норми, които се твърди, че е нарушил, нещо което в случая не е направено от актосъставителя. Издаването на НП, въпреки допуснатото с АУАН съществено процесуално нарушение, обуславя отмяната му.

Единствено за пълнота на мотивите и с оглед възраженията в жалбата, следва да се посочи, че аргументите, изложени от СРС относно характера на заповедите на министъра на здравеопазването, с които се въвеждат противоепидемични мерки, са неправилни. Съгласно чл. 63, ал. 14 от Закона за здравето, заповедите на министъра на здравеопазването, с които се въвеждат временни противоепидемични мерки са общи административни актове, които се издават по реда на [чл. 73 от Административнопроцесуалния кодекс](#), публикуват се на интернет страницата на Министерството на здравеопазването, съответно на интернет страницата на регионалната здравна инспекция и подлежат на предварително изпълнение. По този въпрос не е налице и противоречива съдебна практика, както основателно се сочи от касатора.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съдът не констатира незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд София- град, XVI-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1299/12.04.2022 г., постановено по НАХД № 17495/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 107 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.